

§ 994.

En Anke, hvorom Meddelelse ikke er sket inden den i §§ 992 og 993 foreskrevne Fristes Udløb, bliver af Højesteret at afvise, medmindre den ankende gør antageligt, at den Omstændighed, hvorpaa Anken grundes, først senere er bleven ham bekendt, eller at Fristens Oversiddelse i øvrigt skyldes Grunde, som ikke kunne tilregnes ham. Ankemeddelelsen — som maa indeholde fornøden Angivelse herom — maa derhos iværksættes inden fjorten Dage, efter at han er blevet bekendt med Ankegrunden, eller efter at de Omstændigheder ere fjærnede, som have foranlediget Oversiddelsen af Fristen.

§ 995.

Enten i selve Ankemeddelelsen eller i en yderligere Meddelelse, der maa afgives inden Udløbet af den i §§ 992 og 993 bestemte Frist og paa en af de Maader, som der bestemt, maa den ankende angive den eller de Grunde, hvorpaa han støtter sin Anke. Hvor særegne Grunde findes at tale derfor, kan Højesteret give ham Adgang til at afgive Begrundelse af Anken efter ovennævnte Fristes Udløb.

§ 996.

Ankemeddelelse før Udløbet af den i §§ 992 og 993 foreskrevne Frist hindrer Dommens Fuldbyrkelse for de domfældtes Vedkommende, hvem Anken angaar.

Sker Ankemeddelelse i Henhold til § 994, kan Højesteret paa derom fremsat Begæring beslutte, at Fuldbyrkelsen skal udsættes eller standses; dette finder i hvert Fald Sted, naar Anke tilstedes.

§ 997.

Saa snart Overanklageren har ladet forkynde de foreskrevne Meddelelser for Tiltalte (§§ 992 og 995) eller har modtaget dennes Ankemeddelelse med tilhørende Begrundelse, indsender han samme til Rigsanklageren, tilligemed Landretssagens Aktstykker og Udskrift af Domsforhandlingen.

For saa vidt ikke Anken alene er rejst fra Overanklagerens Side og frafaldes af Rigsanklageren, oversender denne snarest muligt Sagens Akter til Højesteret med de Bemærkninger eller Begæringer, han maatte finde fornødne.

§ 998.

Højesteret kan straks, efter Begæring eller i Embeds Medfør, ved Kendelse afvise Anken, naar det findes, at de foreskrevne Frister og Former ikke ere iagttagne, eller at den ankende mangler Beføjelse til at anke, eller at den paaberaabte Ankegrund klarligen ikke kan føre til Dommens Ophævelse. Saadan Afgørelse kan træffes af et Udvalg, bestaaende af tre af Højesterets Medlemmer, i et ikke offentligt Retsmøde, efter at der, saa vidt dertil findes Anledning, er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig mundtlig eller skriftlig.

§ 999.

Findes ikke Grund til straks at afvise Anken, beskikker Højesterets Justitarius Forsvarer for Tiltalte, for saa vidt denne ikke selv har valgt en saadan, og foranstalter Sagens Aktstykker oversendte til Rigsanklageren eller Forsvareren, eftersom hin eller denne først skal have Ordet (jfr. § 1002), med Paalæg om, inden en fastsat Frist — der af Justitarius kan forlænges — at tilstille Modparten samme og anmelde Sagen til Foretagelse.